

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 000278 09 Кж
Бања Лука, 23.02.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Драгомира Мильевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М. С., С. С. и Р. П., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези става (1) и члана 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног тужиоца из Добоја и бранапца оптужених Ј. Г. и Д. Р., адвоката из Д., изјављених на пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000278 09 К од 19.06.2009. године, након одржане јавне сједнице вијећа дана 23.02.2010. године, у присуству замјеника главног републичког тужиоца Бранке Милошевић, оптужених и њихових бранапца, донио је истог дана

РЈЕШЕЊЕ

Уважавају се жалбе бранапца оптужених М. С., С. С. и Р. П., пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000278 09 К од 19.06.2009. године укида и одређује одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000278 09 К од 19.06.2009. године оптужени М. С., С. С. и Р. П. оглашени су кривим због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези става (1) и члана 23. Кривичног закона Републике Српске и осуђени на казну затвора од по 5 (пет) година, у коју је оптуженом М. С. урачунато вријеме проведено у притвору од 29.11.2006. године до 13.04.2007. године, а оптуженом С. С. од 29.11. до 01.12.2006. године. Свим оптуженима је изречена мјера безbjедности одузимања опојне дроге конопље – *cannabis sativa L.* у количини од 43,645 килограма и по два мобилна телефона од оптужених М. С. и С. С., оптуженом М. С. је враћено путничко моторно возило наведене марке и регистарског броја и новац у износу од 7.540,00 евра, а оптужени су обавезани и да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 11.210,00 КМ.

Против те пресуде жалбе су благовремено изјавили окружни тужилац из Добоја и браниоци оптужених Ј. Г., као бранилац свих оптужених, и Д. Р., као бранилац оптужених М. С. и С. С.

Окружни тужилац пресуду побија због одлуке о казни и одлуке о мјери безбједности, са приједлогом да се свим оптуженим изrekне казна затвора у дужем трајању, а да се оптуженом М. С. изrekне и мјера безбједности одузимања путничког моторног возила наведене марке и броја и новца у износу од 7.540,00 евра.

Бранилац свих оптужених, адвокат Ј. Г. из Д., пресуду побија због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да Врховни суд жалбу уважи, побијану пресуду преиначи и оптужене ослободи од оптужбе или жалбу уважи, побијану пресуду укине и одржи нови главни претрес.

Бранилац оптужених М. С. и С. С. пресуду побија због битних повреда одредаба кривичног поступку из члана 303. став (1) тачка з) и ј) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужене ослободи од оптужбе или жалбу уважи, побијану пресуду укине и одржи нови главни претрес.

Окружни тужилац није подносио одговор на жалбе, а у одговору на жалбу окружног тужиоца бранилац свих оптужених Ј. Г. предлаже да се жалба окружног тужиоца одбије као неоснована.

На сједници вијећа замјеник републичког тужиоца је изложила жалбу окружног тужиоца, са приједлогом да се ова жалба уважи, свим оптуженим изrekне казна затвора у дужем трајању, а оптуженом М. С. и мјера безбједности одузимања путничког моторног возила марке и броја и новца у износу од 7.540,00 евра.

Браниоци оптужених су изложили жалбе и приједлоге из жалби, а бранилац свих оптужених и одговор на жалбу тужиоца, а оптужени су прихватили жалбе и одговор на жалбу својих бранилаца.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 100/09 – у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Жалбом окружног тужиоца првостепена пресуда се побија само због одлуке о казни и одлуке о мјери безбједности, сматрајући да је првостепени суд правилно утврдио постојање кривичног дјела, али не и висину изречених казни, те да је првостепени суд погрешно примјенио одредбу члана 138. Закона о кривичном

поступку, који је примјенио када је оптуженом М. С. вратио путничко моторно возило и новац, који су по мишљењу окружног тужиоца употребљени, односно намијењени за извршење кривичног дјела.

Приговори жалби бранилаца оптужених, сведени на заједнички именилац, у суштини се своде на изричito исказано становиште манифестовано у тврдњи да оптужени нису починили кривично дјело, за које су оглашени кривим побијаном пресудом, као и на тврдњи да је та пресуда резултат погрешне примјене кривичног закона у правној оцјени радњи оптужених критичног догађаја на незаконитим доказима и погрешно и непотпуно утврђеној чињеници основи. При томе су, према становиштима жалби, почињена битна повреде одредба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка з) и ј) ЗКП, што одговара члану 311. став (1) тачка з) и ј) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст, јер се побијана пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати пресуда, пресуда је неразумљива, нејасна и противречна изведеним доказима, нити индивидуализира изречене казне затвора оптуженим појединачно.

По жалбама бранилаца оптужених током предкривичног и кривичног поступка урађено је низ незаконитих радњи почев од претресања аутомобила којим је управљао оптужени М. С., одузимања два мобилна телефона од овог лица, преко одузимања мобилних телефона од остале двојице оптужених, препознавања лица на основу фотографија, до појединих вјештачења које излазе ван оквира наредбе за вјештачење. Посебно се указује да током доказног поступка ни једна наредба није дата на увид одбрани и суду, односно није прочитана на главном претресу, те на незаконитост прибављања података о оствареним телефонским контактима оптужених (листинг одлазних позива) путем одузетих мобилних телефона. Ову повреду жалбе виде у пропусту да се та радња обави по одговарајућој наредби за претресање надлежног суда, сматрајући да се ради о истражној радњи која је без тога незаконита.

На који начин је утврђено да су оптужени, а посебно оптужени Р. П., те супруга оптуженог М. С., Б., користили мобилне телефоне наведене у писаном налазу вјештачења телефонских апарати и СИМ картица од 25.12.2006. године и писаном налазу анализе одлазних позива на основу листинга од 22.03.2007. године вјештака Ж. Т., који су након изношења налаза и мишљење од стране овог вјештака на главном претресу прихваћени као доказни матријал (доказ тужилаштва бр. 12 и бр. 13) и на који начин је извршено прибављање листинга одлазних позива, за које је такође потребна наредба судије за претходни поступак, из побијане пресуде заиста није могуће утврдiti јер она о томе не даје разлоге. Додуше, на страни 21. и 22. побијане пресуде првостепени суд, образложуји зашто у цјелости прихвата налаз и мишљење вјештака Т., наводи да је тај налаз и мишљење објективан, дат у складу са правилма струке, да је дао конкретне одговоре на сва постављена питања на главном претресу и да одбрана није имала примједби у стручном дијелу, осим приговоре да су листинзи прибављени незаконито. Образложуји зашто не прихвата приговоре одбране да је наведени вјештак приликом анализе позива, односно приликом давања налаза и мишљења на главном претресу, користио листинге одлазних позива који су на незаконит начин прибављени од мобилних

оператора првостепени суд налази да је вјештак дао стручни налаз и мишљење, да су листинзи добијени од овлаштеног оператора као необрађен материјал и да налаз анализе листинга и налаз вјештачења мобилних телефона и СИМ картица представља цјелину, а да је све рађено по наредби судије за претходни поступак тог суда, односно Окружног суда у Добоју. Међутим, у спису предмета првостепеног суда ова наредба није уведена као доказ иако се у писменом налазу вјештачења телефонских апаратова и СИМ картица од 25.12.2006. године вјештака Ж. Т. (доказ тужилаштва бр. 12) наводи да је вјештачење обављено по наредби Окружног суда у Добоју број: 013-0-КП-06-000 035 од 14.12.2006. године. Осим тога побијана пресуда недовољно цијени и образлаже да ли су листинзи одлазних позива са претплатничких бројева наведени у налазу анализе позива на основу листинга од 22.03.2007. године вјештака Т. (доказ тужилаштва бр. 13) заиста прибављени на незаконит начин иако из уводног дијела писмене анализе произилази да су по наредби Окружног тужилаштва у Добоју бр. КТ-1478/06 од 14.03.2007. године на анализу достављени листинзи одлазних телефона са шест мобилних телефона. С обзиром да од законитости прибављања овог доказа, као и других доказа на које се жалбом бранилаца указује, зависи и законитост свих осталих доказа који су на основу њих прикупљени, ради се о одсуству разлога о одлучним чињеницама.

Према изложеном побијана пресуда је донесена уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став (1) тачка ј) ЗКП јер нема разлога о одлучним чињеницама, због чега се жалба окружног тужиоца указује као беспредметна, а чињенично стање се, за сада, не може прихватити као правилно и потпуно утврђено, нити примјена Кривичног закона оцјенити правилном. Дакле, ради се о битним повредама на које је указано жалбама браниоца оптужених и због којих се пресуда мора укинути.

Како се ради о битним повредама одредаба кривичног поступка које није могуће санирати одлуком која се доноси у сједници другостепеног вијећа уважавањем жалбе бранилаца оптужених, које су указале на ову повреду, а у смислу одредбе члана 329. став (1) тачка а) и б) ЗКП, ваљало је укинути првостепену пресуду и одредити одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске, према правилима које предвиђа одредба члана 331. ЗКП. На претресу пред овим судом ће се отклонити поменута битна повреда одредаба кривичног поступка, након чега ће овај суд у својој пресуди оцјенити основаност и осталих навода изнесених у жалбама.

Записничар

Соња Матић

Предсједник вијећа

mr Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амита Подрашчић